

Loppu on lähellä

Nykymenolla maapallon keskilämpötila nousee vuoteen 2100 mennessä runsaat kolme astetta verrattuna esiteolliseen aikaan. Kuivuus ja merenpinnan nousu tekisivät suuren osan maapallosta asuin- ja eläin- ja kasvitieteellisesti eläimistöksi, puhumattakaan monista muista hirvittävästä seurauksista. Ihmiskunta ei olisi enää sellainen kuin olemme sen tunteneet.

80 vuotta on lyhyt aika ihmiskunnan ja sivilisaation historiassa. Loppu on siis lähellä.

Todennäköisesti lämpeneminen jatkuisi vielä ensi vuosisadallakin. Jo sitä ennen saattaa tapahtua yllyttäviä käännteitä pahempaan. Seurauksena voisi olla jopa täystuho.

Runsaan kolmen asteen lämpenemisestä on toteutunut jo noin kolmannes. Maailman ilmastopaneeli arvioi viime syksynä, että vielä olisi mahdollista rajoittaa lämpeneminen siedettäväksi, puoleentoista asteeseen. Se vaatisi kuitenkin dramaattisia ja nopeita ilmastotoimia.

Periaatteessa kyse on hyvin yksinkertaisesta asiasta: hiilidioksidin kertymisen ilmakehään on loputtava. Mutta sellainen tavoite aiheuttaa ahdistusta, että loppu on lähellä paitsi fossiilisten polttoaineille myös suurelle osalle teollisuutta ja sen työpaikoista, polttomoottoriautoille, lentämiselle, lihansyönnille ja monelle muulle nykyelämämme itsestään selvästi kuuluvalla asialle.

Puoleentoista asteen tavoitteen uskotaan olevan tekniset ja taloudelliset mahdollisuudet. Mutta kyllä vielä joudutaan tekemään niitä kuuluisia ”kipeitä päätöksiä” ja ”kauan kaivattuja rakenteellisia uudistuksia” – nyt vain ihan toisissa asioissa kuin mihin noilla hokemilla on aiemmin viitattu. Ne aiemmat vaatimukset ovat toisarvoisia ilmastotoimiin verrattuina.

Mutta Suomessa on lyhytnäköistä harhaanjohtamista ja omaneduntavoittelua vedota siihen,

että me emme voi yksin pelastaa maapalloa. Olisi epäuskottavaa vaatia ilmastotoimia muilta ja samanaikaisesti jättää itse tekemättä niitä. Omaa lyhytnäköistä etuaan vaalivien vastustajien argumentit ovat läpinäkyviä, mutta monet kannattaa ottaa vakavasti. Ei

varmaan metsänomistajien mutta kylläkin työpaikkansa menettämistä pelkävien kohdalla. Ilmastotoimiin pitää liittää oikeudenmukaisuutta.

Olen kuitenkin optimisti teknologian suhteen. Se tuo uusia hiilivapaita ratkaisuja energiantuotantoon, lämmitykseen ja liikenteeseen ennemmin kuin ehkä luulemmekaan. Ne ratkaisut voivat aluksi olla teknisesti kalliita, mutta maailmalla kysytään jo, onko parempi taata tuleville polville elinkelpoinen Maa kuin hillitty velkataakka. Toisaalta käyttöön tulee lisää aurinko- ja muuta energiaa, joka ei maksa juuri mitään.

Tässä lehtemme vaalnumerossa ilmastomuutos on vahvasti esillä. Seuraavalla vaalikaudella olisi tehtävä suuria ja kauaskantoisia poliittisia päätöksiä. Poliitikot puhuvatkin jo paljon ilmastotoimista. On selvää, että johtavilla poliitikoilla – tasavallan presidentillä ja pääministerillä – on suurin vastuu.

Tähän asti poliitikkojen ilmastotoimet ovat olleet täysin riittämättömiä. Vahva pelkoni on, että monissa maissa ne uhkaavat jäädäkin sellaisiksi ennen kuin on liian myöhäistä. Siksi ennustan, että kansainvälinen yhteisö joutuu vielä pakottamaan vastahakoiset maat tarvittaviin ilmastotoimiin.

Samanaikaisesti ilmastoaktivismi on voimistumassa ja jopa koululaiset näyttävät esimerkkiä. Aika näyttää pian, pelastetaanko maapallo aktivistit vai poliitikot edellä. Fossiilienergian lopun on oltava lähellä.

